

der er kongelig udnævnt til Præst, men det maa det ærede Medlem vel forudsætte, og naar det er Tilfældet, hvad Grund skulde der saa være til at stille Biskopperne anderledes overfor Udnævnelsen af en Kvinde og give dem Ret til at nægte Kvinden Ordination? Den anden Særbetingelse er, at vedkommende Kvinde skal indstilles af et Flertal af Menighedsraadet, men hvis man vil stille det Krav for en Udnævnelse, maa det dog lige saa vel stilles for Mænd som for Kvinder. Der kunde jo lige saa godt være en Mand, som Menighedsraadets Flertal var misfornøjet med, som en Kvinde. Under Forhandlingerne om Ændringer i Menighedsraadsloven har vi fra vor Side været rede til den Ændring, at de ca. 200 Præstembeder, som nu besættes uden Indstilling fra Menighedsraadene, kom ind under den almindelige Indstillingsret. Venstre og det konservative Folkeparti har ganske vist ogsaa været rede til at stille dette Forslag, men da intet af de to Partier har villet tage sine Ændringsforslag tilbage som Følge deraf, har vi ikke ment, det var rimeligt at stille Forslaget i denne Forbindelse. Det, der her foreslaas, er noget andet. Dette Forslag stiller Særbetingelser for Kvinder og opretholder derved den Forskel i Rettigheder mellem Mænd og Kvinder, som det netop var Lovforslagets Hensigt at udslette.

Det andet Ændringsforslag, som det ærede Medlem fra Kolding har stillet subsidiært, svarer til det, som det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) antydede ved anden Behandling, og det er af en saadan Dobbelttydighed, at det allerede af den Grund maa anses for aldeles umuligt at vedtage det. Hvis det vedtages, har Kvinderne saa Adgang til Præsteembederne, eller har de det ikke? Hvad er Forslagsstillerens Mening i saa Henseende? Det naturlige er at forstaa det saaledes, at Kvinderne er udelukkede, thi Loven siger jo først, at Kvinder har Adgang lige med Mænd til Embeder, og naar man saa dertil føjer, at med Hensyn til visse bestemte Embeder har det foreløbig sit Forblivende ved de nugældende Love, maa Meningen vel være denne, at man ikke giver Kvinder Adgang til disse. I øvrigt vilde det være af Interesse at faa

at vide, hvilke de Love er, som der her sigtes til.

Men er det Meningen at udelukke Kvinderne, synes jeg, at det var bedre og klarere, at man sagde det rent ud i Stedet for at hylle Meningen ind i nogle uklare Ord. Virkningen af dette Ændringsforslag vilde i Praksis, saaledes som Lovene hidtil har været fortolkede, blive den samme som Virkningen af det Forslag fra konservativ Side, som Tinget stemte ned ved anden Behandling. Men det konservative Forslag havde i Forhold til dette den Fordel, at det var klart. Det udelukkede ganske positivt Kvinder fra at blive Præster, hvorimod dette Forslag tilslører Forholdet i dunkle Vendinger. Ved anden Behandling stemte Venstre imod det konservative Forslag eller stemte ikke. Jeg ved ikke, om Partiet har bevæget sig det næste Skridt til højre, saaledes at det kan stemme for det Forslag, det den Dag stemte imod, blot fordi det har faaet en dunklere Form! Men i alt Fald kan Udvalgets Flertal, Socialdemokrater og Radikale, ikke stemme for disse dunkle Bestemmelser, og jeg anbefaler derfor at stemme imod de stillede Ændringsforslag og at vedtage Forslaget ved tredje Behandling i uforandret Skikkelse.

J. Oskar Andersen: Det principale Ændringsforslag til § 2, som det ærede Medlem fra Kolding (N. Johan Laursen) har stillet, betyder jo Indførelsen af et nyt Princip i Folkekirken, der bryder den hidtilværende Helhed og vil give Anledning til alvorlig Splittelse og Kirkekamp. Jeg har tidligere belyst, hvorledes Biskoppernes Udtalelser og de talrige Tilkendegivelser fra Kirkens Side viser os den kirkelige Opinion med Hensyn til Indførelsen af kvindelige Præster, og det er givet, at vort Parti efter hele den Stilling, vi har indtaget tidligere ved dette Lovforslags Behandling, ikke kan give dette Ændringsforslag vor Tilslutning alene af Hensyn til den Splid, som vilde blive Følgen af det. Men Forslaget betyder tillige, at Staten uden at være i Overensstemmelse med Kirken, eller, rettere sagt, idet den er i Uoverensstemmelse med den kirkelige Opinion, afgør et Spørgsmaal, der berører Kirkens indre Anliggen-